

Molenpromotie op Facebook

Na een oproep aan de molenmensen om contact op te nemen met de redactie van de Zelfzwichter over het inzetten van Facebook voor de promotie van hun molen kwamen twee reacties binnen: Annette Wildeman, als molengids verbonden aan molen Stormvogel in Loppersum en Marijn Sijbom, molenaar op molen De Weddermarke in Wedde. Met beiden had onze medewerker Herman Bink een gesprek.

Molen Stormvogel Loppersum

De wereld draait door net als vele molens. Ook de molenwereld is voortdurend in beweging, gaat mee met de tijd. Annette Wildeman-Slagter (1970) uit Loppersum maakt gebruik van de sociale media, in dit geval Facebook, om de molens te promoten.

Buiten is het guur en onstuimig, maartse buien met windstoten. De wieken van molen Stormvogel in Loppersum bewegen wel, maar draaien niet. In het knusse huis van Peter en Annette Wildeman, naast de molen, heb ik het met Annette over haar activiteiten op molengebied.

Niks met molens

Aanvankelijk hebben Annette en Peter niets met molens. Tot ze het huis naast de Stormvogel te koop zien staan. Een mooi huis op een mooie plek en zo vlakbij nog een molen in de achtertuin. Ze kopen het in 2005 en wonen er tot nu toe met veel plezier.

Langzaam groeit hun belangstelling voor die molen. Annette ontvangt zo nu en dan de molenaars

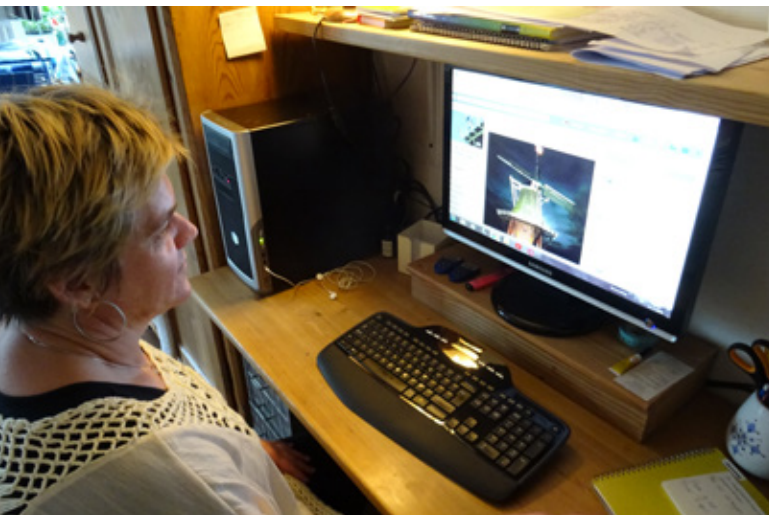
voor een kopje koffie en helpt soms mee als er activiteiten zijn op de molen. Door die contacten rolt ze zoetjes aan in het molengebeuren. Wanneer de molenaars er een aantal jaren geleden mee stoppen, besluiten Peter Wildeman en Tjitse Mollema gelijktijdig, zonder het van elkaar te weten, de cursus vrijwillig molenaar te volgen. Tjitse slaagt als eerste in 2012 en is sindsdien molenaar. Peter volgt in 2014. Annette wordt molengids. Ze vormen met z'n drieën een team.

Want ook Annette was enthousiast geworden en ze volgde een cursus molengids in het Groninger Molenhuis. Ze rondde het af met een certificaat. "Toch voel ik me niet echt een molengids" zegt ze, "Ik noem me liever: molengastvrouw." En ze heeft best een druk leven. Haar echte beroep is verzorgende in de thuiszorg. Verder is ze nog activiteitenbegeleidster in het verzorgingshuis en vrijwilligster in De Schutse (een hospice). Komt nog bij de taak van mantelzorger. Maar het werk op de Stormvogel geeft haar ook veel voldoening.

Facebook

Sinds een jaar of zeven zit ze op Facebook, zoals dat heet, eerst vooral vanwege familie en vrienden. Gaandeweg komt het idee bij haar op Facebook te gebruiken voor activiteiten in en rond de molen. Ging voorheen info via affiches op papier, nu gaat bijna alles via dit medium, aangevuld met info op de plaatselijke website: Lopsternijs.nl.

Dat doet Annette voor het eerst op de Nationale Molendag in mei 2014 bij de jaarlijkse stekjesmarkt in

en om de molen. Daarna plaatst ze er alle activiteiten op rond de Stormvogel: het Monumentenweekend, het Groninger Molenweekend, Oktobermaand Kindermaand, Sint Maarten, waarbij de kinderen in de molen zingen en getraakteerd worden op een pannenkoek, Kerstavond in de molen met koffie en glühwein. Dat geeft gezelligheid in het dorp en schept een band tussen de bezoekende bewoners. Later worden er de foto's bijgeplaatst.

Die zijn soms van enthousiaste bezoekers, allemaal via Facebook.

Daarnaast stuurt Annette info naar de regionale bladen: De Eemslander, Noorderkrant en de Ommelan- der Courant.

“Als er mensen geïnteresseerd zijn in wat hier in en om de molen in Loppersum allemaal gebeurt, dan kunnen ze dat te weten komen op de Facebookpagina: Koren- en pelmolen Stormvogel,” besluit Annette haar verhaal.

Molen De Weddermarke Wedde

Het is niet meer weg te denken uit ons leven anno nu: Internet. Info verkrijgen en delen. Molenaar Marijn Sijbom (1981) die met zijn tijd meegaat, maakt er gretig gebruik van.

Marijn spreek ik in Wedde op molen De Weddermarke (1898) van eigenaar Waterschap Hunze en Aa's.

Molenaar worden

Als jochie van 10 is hij al gefascineerd door de altijd stilstaande molens in zijn geboortedorp Dalen (Drenthe). Daar staan de koren- en pelmolen Jan Pol (1876) en korenmolen De Bente (1814). De Jan Pol staat er naast de school. Is van de vader van één van z'n twee vriendjes. Als die molen wordt verkocht aan de gemeente Dalen en daarna gerestaureerd wordt, mogen

ze van molenaar Klaas Doornbosch met z'n drietjes binnen komen kijken. En hoe gaat dat? Het kijken en regelmatig bezoeken groeit uit tot de molenaar mogen meehelpen. Molenaar Hans Petit vindt dat prima. Onder toezicht van Hans mogen ze na verloop van tijd ook meehelpen met de zeilen, met kruien, assisteren in de winkel, mensen rondleiden. Intussen de pubertijd voorbij maar blijvend enthousiast besluiten Marijn en vriend Evert-Jan molenaar te worden. En reeds op 18-jarige leeftijd behaalt Marijn het diploma van vrijwillig molenaar. Vriend Evert-Jan Lameris doet dat al een jaar eerder.

Toneelmeester

Marijn volgt na de havo de opleiding Theatertechniek aan de Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam. Daarna wordt hij toneelmeester in dienst van de gemeente Stadskanaal bij theater 'Geert Teis' (Geert Teis is het pseudoniem van Gerard Willem Spitzen, die in 1919, dit jaar dus 100 jaar geleden, het Gronings volkslied schreef). Daar regelt hij nu al weer 15 jaar alles wat nodig is om een toneelvoorstelling te laten slagen.

Maar zijn grote liefde is toch de molen

Naast zijn werk is Marijn vrijwillig molenaar op De Weddermarke en sinds 2016 ook in Coevorden op de Arend. (1888 Haarlem - 1894 verplaatst naar Coevorden). Nu kijkt hij al weer uit naar de molen van beroepsmolenaar Hans Petit in Dalen die binnenkort gaat stoppen. Terug naar zijn roots, dat zou mooi zijn. En hij durft het haast niet hardop te zeggen, maar zijn ambitie is beroepsmolenaar worden.

Internet

Facebook is in de ogen van Marijn alweer bijna een achterhaald medium. Het is één grote reclamezuil, levert privacyproblemen op. Hij gebruikte het aanvankelijk om aan te kondigen wanneer hij op de molen was. De reacties waren minimaal. Hij is er bijna helemaal mee gestopt. Wel krijgt hij via Facebook camping-gasten afkomstig van de naastgelegen camping De Wedderbergen. Ook jeugd die zich verveelt komt wel op de molen een kijkje nemen.

Over Instagram is hij wel enthousiast. Daar maakt hij het liefst gebruik van door er foto's en filmpjes op te posten van molengerelateerd materiaal. Hij krijgt er ook meer reacties op.

Ook You Tube gebruikt Marijn wel. "Ik heb er een paar filmpjes voor gemaakt, maar dat is bijna een dagtaak, heel bewerkelijk. Dan moet je denken aan: op weg naar de molen, het werkproces, de draaiende molen en dergelijke. Of een filmpje over een muziekoptreden van mij op gitaar en mijn vriend Jeff Haymen op gitaar en als zanger." Als reactie kwamen er jongens kijken die inmiddels vaste bezoekers zijn geworden. Dat wel.

Biotoop

Marijn laat zijn bezoekers, ook regelmatig toeristen, de molen van binnen en van buiten zien en geeft er voorlichting over. Daarbij komt steevast de biotoop ter sprake. Want de natuur is erg veranderd sinds de molen hier gebouwd werd. Stond hij in 1900 op een bijna kale vlakte, een zandverstuiving, nu zijn er grote bomen die vanaf de noord- en westkant alle wind tegenhouden, waardoor de molen maar zelden volop kan malen,

soms maar één keer in een jaar. En het kappen van bomen is voor de provincie helaas onbespreekbaar.

Nadelen sociale media

Marijn is toch wat huiverig geworden om materiaal op internet te zetten. Want je zou zomaar een proces aan je broek kunnen krijgen als je toevallig foto's of filmpjes gebruikt waar rechten op rusten. Het betreft meestal historische foto's of filmpjes die juist zo leuk zijn om aan het publiek te tonen, bijvoorbeeld een foto van een trekker die met een riem ooit de molen aandreef. Zo van: zo was het, zo is het nu. Hij kreeg daar leuke reacties op maar heeft nu toch materiaal van internet verwijderd.

Marktkraam

Voor toeristen en winkelend publiek is Marijn vorig jaar een eenmanszaakje begonnen. Hij schafte een op zonne-energie aangedreven molensteentje aan om meel te malen. In zijn marktkraam biedt hij pannenkoekenmeel aan en blond bier, zijn zogenaamde Backstageblond. Ook maalt hij meel voor het maken van spekkedikken (wafeltjes met vlees), volgens Marijn vooral gebruikt door bewoners op de veengronden, en voor het bereiden van kniepertjes (een eindejaarskoek) door vooral bewoners van de zandgronden. Hij staat met z'n kraam op acht markten in het Noorden. Ook bij molens als daar activiteiten plaatsvinden.

Meer weten? Typ: 'Marijn Sijbom' in de zoekmachine van Google.